

Malou Petter:

‘Ik wil me blijven vernieuwen’

Het gaat snel met de carrière van Malou Petter. In relatief korte tijd werd ze van verslaggeefster fulltime presentatrice van het NOS Journaal.

Tijdens de gemeenteraadsverkiezingen houdt ze in Nederland kiest de uitslagen bij.

TEKST: BRAM DE GRAAF
FOTOGRAFIE: ROBERT OOSTERBROEK

Stralend komt Malou Petter het Utrechtse café binnen. Aan alles is te merken dat de journaalpresentatrice goed in haar vel zit. Ze lacht en kletst meteen honderduit. Het is haar vrije dag, ze heeft net gesport. Ze verheugt zich op haar aanstaande vakantie. “We gaan skiën”, zegt ze. “Heerlijk dat het weer kan zonder al te veel beperkingen. Ik heb dat echt gemist.”

Ben je toe aan vakantie?

“Best wel. Ik moet even opladen. En daarna wordt het pas écht druk. Ik doe dan niet alleen de gemeenteraadsverkiezingen, ik ben ook gevraagd om voortaan de presentatie rondom het koningshuis te doen nu Astrid Kersseboom naar Radio 1 is vertrokken. Dus ik moet me ook bezighouden met het staatsbezoek naar Griekenland, dat van 16 tot 18 maart plaatsvindt. Het begint op dezelfde dag als de gemeenteraadsverkiezingen. Het wordt een pittige week.”

We zien je altijd stralend op de buis, zelfs als je het vroege journaal presenteert. Hoe doe je dat?

“Ik vind mijn werk erg leuk. Voor die vroege journaals gaat rond 4 uur ’s ochtends mijn wekker, om 5 uur ben ik dan in Hilversum. Vaak doe ik dat twee keer per week. Van mezelf ben ik heel energiek, open en enthousiast. Eigenlijk past dat niet helemaal bij zo’n functie waar je neutraal en met enige distantie foutloos teksten moet voordragen. Toen een aantal maanden geleden kort na elkaar Astrid en Amber Brantsen als journaalpresentatrices vertrokken, dacht ik: hoe gaat de hoofdredactie dit oplossen? Zij presenteren zo vaak. Ik was naast verslaggeefster ook presentatrice in deeltijd en voelde de bui al hangen. ▶

*'Dat ik geen pad voor
mezelf heb uitgestippeld,
betekent niet dat ik niet
ambitieus ben'*

PASPOORT

Naam: Malou Petter

Geboren: 2 juli 1990 in Woubrugge

Opleiding: Journalistiek aan de Hogeschool Utrecht

Privé: Getrouwd met Menno Horst, ze wonen in Utrecht

Carrière: Na een stage bij RTV Utrecht kwam ze in 2011 als bureauredactrice bij het *Jeugdjournaal*, later ook als verslaggeefster en presentatrice. Sinds september 2019 is ze verbonden aan het *Journal*. Eerst als verslaggeefster, nu als vaste presentator. Verder werkt ze mee aan de uitzendingen rondom (inter)nationale verkiezingen, zoals *Amerika kiest* en *Nederland kiest*. Sinds januari volgt ze ook het koningshuis namens de NOS.

◁ En toen appte onze hoofdredacteur: ‘Heb je even tijd?’ Ik heb na dat gesprek alle voor- en nadelen voor mezelf op een rijtje gezet en toen met volle overtuiging ja gezegd. Presenteren is toch nieuw voor me en door me op één vak te focussen, kan ik nog meer groeien.”

Je hebt weinig last van spanning, lijkt het, zoals laatst toen de autocue niet werkte op een vroege morgen. Wat was er aan de hand?

“Dat was heftig. Toen de eerste uitzending om half 7

begon, merkte ik dat de teksten daarop niet klopten. We moeten altijd alle tekst uitprinten, dus ik heb alles voorgelezen en na afloop uitgelegd waarom. Ik realiseer me op zo’n moment dat er veel mensen live kijken, maar ik word niet zenuwachtig. Het geeft me juist een lekkere adrenalinekick. Ik heb die spanning ook een beetje nodig. Inmiddels heb ik het journaal vaker gepresenteerd. Maar natuurlijk was ik de eerste keren heel zenuwachtig. Thuis keken we vroeger altijd met het hele gezin naar het *NOS Journal*. En nu sta ik daar zelf.”

Bij trivia op Wikipedia staat: ‘Malou Petter is geen familie van Debby Petter’. De oud-journaalpresentatrice was dus niet jouw kruiwagen?

“Veel mensen dachten eerst inderdaad dat ik dankzij haar in Hilversum terecht was gekomen. Ze zagen ook allerlei gelijkenissen, haha. Mijn ouders doen niets in de journalistiek: mijn moeder is basisschooldirecteur, mijn vader bankmanager. Maar ze zijn allebei erg geïnteresseerd in actualiteiten en wat er leeft in de maatschappij. Ik werd ook aangemoedigd om het jeugdjournaal te kijken. Aan tafel thuis in Woubrugge werd over van alles gediscussieerd en nagepraat.”

Woubrugge heeft nooit het wereldnieuws gehaald. Wat gaf jou daar de aanzet om journalist te worden?

“Hoho, Elfstedentocht-winnaar Henk Angenent komt uit Woubrugge! Het was een fijn, klein dorp, heerlijk om in op te groeien. Iedereen kende iedereen. De eerste keer dat ik echt werd gegrepen door nieuws was met 9/11. Ik was elf en speelde op een veldje in de buurt met kinderen. Iemand ging thuis een bal halen en kwam rennend terug om te vertellen dat er een vliegtuig in een gebouw was gevlogen. Het was waarschijnlijk erg, want zijn ouders waren heel geschokt. Ik heb toen samen met mijn ouders gekeken. En nu heb ik collega’s die zeggen: ‘Toen had ik dienst.’ Ik weet inmiddels hoe die machine bij de NOS werkt, dat moet een enorm hectische dag zijn geweest. Maar zelf wilde ik toen nog kinderboekenschrijfster worden. Ik schreef gedichten en verhalen over vriendinnen-groepen die allerlei avonturen beleefden. Ik verslond de boeken van Carry Slee en Thea Beckman. Later op de middelbare school vond ik Nederlands het leukste vak, daarom wilde ik dat studeren. Tot een vriend van mij begon over journalistiek. Ik ging naar de open dag van de opleiding en was verkocht.”

Je noemt 9/11. Welke nieuwsgebeurtenissen hebben op jou als verslaggever grote indruk gemaakt?

“Voor het NOS Jeugdjournaal draaide ik ’s ochtends op 18 maart 2019 in Utrecht een item over de Provinciale Statenverkiezingen. We stonden bij een groot reclamebord vol verkiezingsaffiches bij een kruising in Utrecht West. Opeens hoorden we helikopters en sirenes. Mijn telefoon lag in de auto en toen ik klaar was, had ik zeven gemiste oproepen. Vlak bij ons bleek er een aanslag te zijn gepleegd op een tram. We stonden daar als een van de eersten. Ik heb

omstanders geïnterviewd voor het NOS Journaal, mijn eerste klus voor hen. Ik had meer ellende gezien, zoals de aanslagen in Brussel en het vluchtelingenkamp Moria op Lesbos, maar dit raakte me op een andere manier. Mijn woonplaats! De schutter zou nog rondlopen en ik moest naar het stadhuis om de burgemeester te interviewen. Op de fiets reed ik in mijn eentje door die doodstille stad, want iedereen was opgeroepen binnen te blijven. Heel surrealistisch. Voor het eerst was ik echt angstig. Ik dacht: wat ben ik aan het doen? Waarom kan ik wel over straat? Een bizarre dag.”

‘Vroeger keken we met het hele gezin naar het Journaal. Nu sta ik er zelf!’

Mis je als presentatrice die hectiek?

“Nog niet, maar kan me wel voorstellen dat ik het ga missen. Ik vind het in gesprek gaan met mensen erg leuk en interessant. Daarom vond ik de combinatie verslaggeefster en presentatrice heel fijn. Maar ik ben heel blij dat ik al op zo veel plekken ben geweest. Want dat helpt me in de rol van presentatrice. Laatst hadden we een journaalitem over de schadeafwikkeling van de overstromingen in Valkenburg vorig jaar zomer. Mijn gedachten gingen meteen terug naar de man daar die ik interviewde toen hij zijn winkel stond schoon te vegen. Daardoor breng je voor mijn gevoel zo’n onderwerp toch even anders.”

Knijp je je wel eens in je arm om te beseffen dat dit misschien wel de mooiste tijd van je leven is?

“De mooiste? Ik hoop het niet. Elke fase heeft iets. De Winterspelen zijn net voorbij; vier jaar geleden was ik zelf daarbij in Pyeongchang. Een collega zei: ‘Dat is alweer vier jaar geleden, wat is er toch veel met je gebeurd in die tijd.’ Dat is zo. Maar ik hoop dat er nog veel meer gaat gebeuren. Ik heb geen pad voor mezelf uitgestippeld, maar dat betekent niet dat ik niet ambitieus ben. Dit is nu mijn plek, ik ga ervanuit dat ik dit nog jaren ga doen. Maar ik wil me wel blijven vernieuwen en ontwikkelen.”

Nederland kiest: De uitslagen | woensdag | NOS

NPO 1 | 20.35

Koningspaar in Griekenland | vrijdag | NOS

NPO 2 | 19.35